

[Aage Fogh.]

og andre, men det kan kun ske ved, at vi lægger al den kiv og strid til side, der har været de sidste 3 uger. Det tjener intet formål, hverken for arbejder- eller arbejdsgiverkredse eller danske landmænd, at opretholde den tilstand; det må nu være forbi, og det bedste ville være, om man holdt op med at holde liv i det had, der er skabt mellem mange, selv nære naboer. Det næste skridt må være at sætte arbejdstempoet op i samme grad, som indtjeningen er steget. Så er der nemlig sikkerhed for, at der ikke sker noget med vor valuta. Endelig må de, der har evne til at spare op, og det er der mange der har, undlade at omsætte lønstigningen i forbrug og i stedet prøve at spare pengene op. Så er forholdet klaret.

De foreliggende lovforslag gennemføres altså for at støtte landbrugets likviditet, og jeg skal være villig til straks at indrømme, at hvis det havde været et spørgsmål om at lægge en plan for dansk landbrugs fremtid, så havde jeg ikke valgt denne udvej. Så havde jeg andre metoder at anvende. Men det er ikke et spørgsmål om at planlægge fremtiden, det er kun et spørgsmål om at skaffe likviditet nu. Når markedsforholdene er afklaret, er tiden inde til at tage det store problem om landbrugets fremtid op; her har vi en landbokommision siddende, og jeg er sikker på, at denne kommission fortsat under vor dygtige landbrugsministers ledelse vil være i stand til at gå ind i et arbejde, der kan give resultater.

Må jeg ganske kort sige med hensyn til kornordningen, at for brødkornets vedkommende bør vi have en ordening, men efter mit skøn bør der ændres ved priserne. Priserne på brødkornet må ligge for højt, når forholdet er det, at folk i stor udstrækning ændrer deres driftsplaner udelukkende med det formål at producere brødkorn. Enten må prisen ændres, eller også må arealet reguleres. Der kan ikke være nogen som helst fornuftig mening i at opretholde den tilstand, det ærede medlem hr. Carl Petersen omtalte, det er vi enige om. Kan det ikke gøres i år, må det i hvert fald gøres til næste år; kornloven er jo en 2-årig lov.

Med hensyn til foderkornsordningen skal jeg ikke sige meget. Det er et spørgsmål landmændene imellem. Nogle betaler, andre hjemtager gevinsten; det, der indkommer i

kassen, skal deles. Det, der er af betydning, er, hvordan man deler det. Det står der ikke ret meget om i lovforslaget, men jeg venter, at vi kan få noget at vide herom i det udvalg, der skal nedsættes.

Med hensyn til lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer m. m. finder jeg anledning til at gøre et par bemærkninger. Jeg ved af erfaring, at der rundt omkring i landet sidder en række private handelsfolk, der har både evner og mod til at gå ind i et arbejde for afsætningen af danske landbrugsvarer. Nu ser jeg af lovforslaget, at de forskellige udvalg stadig væk oprettholdes, og det er nok rigtigt sådan. Jeg ved også, at formændene for en lang række af disse udvalg har været med til at lede den desperate produktionsstrejke. Hvis disse formænd leder deres arbejde i udvalgene med samme uforstand, så tør jeg ikke på forhånd være helt sikker på, at de giver rimelige arbejdsvilkår for den private handel. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede landbrugsminister, at jeg håber, man er opmærksom på det forhold. Jeg tror nemlig, forholdene bliver sådan i den kommende tid, at det danske erhvervsliv får brug for alle de kræfter, der vil medvirke til at fremme afsætningen af vore landbrugsvarer.

Jeg har et par bemærkninger at gøre, der vil falde sammen med dem, det ærede medlem hr. Carl Petersen lod falde om hjemmemarkedspriserne. Der er ikke grund til, at jeg går nærmere ind på spørgsmålet, for mine betragtninger er ganske de samme som det ærede medlems. Det er nødvendigt, at vi i udvalget får noget at vide om, hvilke beløb der er tale om. Jeg gentager: efter de erfaringer, vi har høstet, ligger det sådan, at hvis man tænker sig den nuværende højtærede landbrugsminister erstattet med det ærede medlem hr. Anders Andersen, ved man aldrig, hvad der kan ske, således som lovforslaget er udformet. Derfor er det i hvert fald hos mig et ønske, at vi sammen med den højtærede landbrugsminister får lidt større sikkerhed på det område.

Jeg er en stor tilhænger af, at alle disse penge stilles til rådighed som støtte for landbrugets afsætning. Derimod kan jeg ikke sige, at jeg som erhvervsmand er lige så stolt over de penge, der gives i tilskud, men jeg føjer til, at det er et spørgsmål om øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder, der skal